

РЕШЕНИЕ

№ 6746

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Слава Гьошева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7348** по описа за **2024** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, депозирана чрез юрисконсулт Д., против Решение № 2833 от 15.06.2024 г., постановено от 9 - ти състав на СРС по АНД № 5810 по описа за 2024 г. на СРС, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ).

С ЕФ № [ЕГН] на АПИ, на „Ел Ем Спед“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500.00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2 т. 2 вр. ал. 3 вр.чл. 179, ал. 3б от ЗДвП за незаплатена такса по чл. 10, ал.1, т. 2 и чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата в размер на 119.00 лева.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК. Твърди се, че нарушението е доказано, съставен е доклад от поддържаната от АПИ Електронна система за събиране на пътни такси /ЕССПТ/. При налагане на имуществената санкция е съобразен принципът на пропорционалност, на който съответства и законовият механизъм, заложен в ЗДвП и в ЗП. Нормата на чл. 2,

§7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията е в сила от 19. 10. 2019 г. и е неприложима към датата на нарушението. Съобразена е разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН. Нарушението не е маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН.

Ответникът, чрез упълномощения процесуален представител адв. В. К., в писмен отговор на касационната жалба, иска оставяне в сила на обжалваното съдебно решение. Твърди, че нарушението не е извършено, км 50+427 от път А-6 не е съществувал към 27. 09. 2021 г., няма данни, че път А-6, отсечка км 50+427 попада в обхвата на платената пътна мрежа. С чл. 179, ал. 3г от ЗДвП е предвидено отпадането на наказуемостта на деянието по чл. 179, ал. 3а – 3б от ЗДвП. Претендира разноски.

Прокурор В. от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и прави искане за отмяна на решението на СРС.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ. С него на „Ел Ем Спед“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500.00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2 т. 2 вр. ал. 3 вр.чл. 179, ал. 3б от ЗДвП за незаплатена такса по чл. 10, ал.1, т. 2 и чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата в размер на 119.00 лева.

За да постанови обжалваното решение и да отмени издадения електронен фиш въззивният съд е приел, че на 27. 09. 2021 г. в 12.51 ч. е установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, че ППС – влекач „МАН ТГХ18.4404Х2БЛС“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 20500, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, в състав с ремарке с общ брой оси 2, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000 се е движило по път А- 6 км 50+427, като за посоченото ППС не е била заплатена дължимата пътна такса от 119.00 лева, липсвала е валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

От правна страна е направен анализ на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда налагане на имуществена санкция в размер на 2500.00 лева, както и на разпоредбата на чл.187а, ал. 2 ,т. 3 т ЗДвП. Изложени са мотиви, че предвидените в чл. 179, ал. 3, ал. 3а и ал. 3б от ЗДвП размери на имуществена санкция не могат да бъдат намалени от съда, нито съдът може да определи по-леко по вид наказание, както и да приеме маловажност на случая, предвид забраната на чл. 189з от ЗДвП. Съответно не може да се вземат предвид видът, характерът и тежестта на нарушението. Съгласно Решение на СЕС по С – 497/15 и С – 498/15, чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на ЕП и на Съвета от 17 юни 1999 г. не допуска национална правна уредба, която предвижда налагане на имуществена санкция или глоба във фиксиран размер за нарушаване на разпоредби за предварително установяване и заплащане на размера на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от тежестта на нарушенията и независимо от възможността за освобождаване от административно-наказателна отговорност при

заплащане на „компенсаторна такса“. Съответно предвидените от националния законодател наказания за нарушения на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, налагано на юридически лица основание чл. 187а, ал.2 вр. с чл.179, ал. 3, ал. 3а, ал. 3б от ЗДвП не съответства на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на ЕП и на Съвета от 17 юни 1999 г. Размерът на незаплатената такса от 119.00 лева не съответства на фиксирания размер на компенсаторната такса от 750.00 лева и на размера на наложената имуществена санкция от 2500.00 лева.

СРС е изложил и мотиви, че не се доказва нарушение на чл. 179, ал. 3б вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Следвало е да се прилага пряко чл. 2, §7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28. 11. 2019 г., в който смисъл са и законодателните изменения в чл. 10б, ал. 7 – 9 от ЗП.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Настоящата касационна инстанция споделя доводите на въззивния съд, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение и електронният фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен само на това основание. В тази връзка съобразява Решение от 21.11.2024 г. по дело С - 61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на касатора за заплащане на разноски по делото в размер на 550 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред касационната инстанция.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, Х касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2833 от 15.06.2024 г., постановено от 9 - ти състав на СРС по АНД № 5810 по описа за 2024 г. на СРС.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Ел Ем Спед“ЕООД, ЕИК [ЕГН] сума в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.